

stemmelse her. Jeg skal derfor meget anbefale til det ærede Thing at vedtage dette Endringsforslag.

Saastrup: Jeg vilde gjerne have en fornuftig og en god Lov, og det er derfor, at jeg har været med til at stille disse Endringsforslag. Jeg erkjender med den ærede Ordfører, at Udvalget har havt til Hensigt at gavne Sagen saa meget som muligt. Jeg vil indrømme med den ærede Ordfører, at Udvalget har havt til Hensigt ikke at træde Sparekasserne for nær, men derimod tror jeg, at det har manglet noget Kjenndskab til Landets store Mængde af Sparekasser. De ærede Medlemmer ere ikke gaaede til de Bestemmelser, som ville give Sparekassensinspektøren Ret til ogsaa at efterse de Sparekasser, hvis Bestyrelser hvile paa Valg, fordi de vilde træde dem for nær, men fordi de ikke rigtig kjendte disse Forhold. Dette fremgik ogsaa af den ærede Ordførers sidste Udtalelse, idet han sagde, at vi saae feil paa denne Sag, naar vi sagde, at de styrede deres egne Penge, thi det var netop ikke deres egne Penge men Andres Penge. Jeg paastaar atter overfor den ærede Ordfører, at det netop er deres egne Penge, som de Bestyrelser, der ere valgte af Indlaanerne, bestyre. Det er ligesom en Forening, der sætter sine Penge i en Sparekasse og selv vælger sin Bestyrelse; en saadan Forening bestyrer sine egne Penge. Underledes forholder det sig derimod med en stor Mængde af Sparekasser, hvor Bestyrelsen netop bestyrer Andres Penge, hvor Bestyrelsen supplerer sig selv, ja, hvor den i en Række af Aar har suppleret sig selv, hvilket Sparekassekommissionen har kaldt en meget forkert Ordning. Hvorfor skulde man nu ikke ved Lovgivningen kunne finde det rimeligt, at der blev taget Hensyn til dette Forhold? Og hvorfor skulde man ikke kunne blive enige om at kalde dette et rigtigt Forhold, naar Bestyrelsen vælges af Sparerne? Det er altsaa denne Misforstaelse, som har indsnegret sig, og skjønt jeg maa erkjende, at Udvalget har havt den allerbedste Hensigt med Hensyn til ikke at ville træde Sparekasserne for nær, saa forekommer det mig dog ikke, at dets Forslag kunne have Krav paa at blive kaldte useilbarlige, og det er, fordi jeg er overbevist om, at man vil komme til Erkjendelse af, at der her er noget Forkert, samt at man er gaaet for vidt, at jeg har tilladt mig at foreslaa en Revisionsfrist. Jeg kan ikke forstaa, at den høitærede Minister kan have Noget imod denne Bestemmelse, da han jo selv nys har indrømmet, at det godt kunde være, at vi om 5 Aar skulde gaa til den ene Side, men at det ogsaa kunde være, at vi skulde gaa til den anden Side. Da det jo nu imidlertid er første Gang, at vi have søgt at skabe en Lov paa dette Omraade, forekommer det mig dog at være rigtigt ikke at gaa for vidt, og det forekommer mig derfor, at vi hellere skulle sige, at vi ere visse paa, at vi ville

komme til at skærpe denne Lov, end vi skulle have Tvivl om, at vi maatte ere gaaede for vidt. Saavel den ærede Ordfører som den høitærede Minister sagde, at det ikke vilde være rigtigt i en Lovparagraf at skrive den Slutning „en Tilbagegang i Reservesonden eller anden Uregelmæssighed“. Det forekommer mig imidlertid netop, at dette maa stemme overens saavel med den ærede Ordfører som med de ærede Herrer af dette Thing, som gjerne ville have lagt den størst mulige Magt i Sparekassensinspektørens Haand, thi det bliver jo ham, der skal afgjøre, om den Uregelmæssighed, der findes, eller den Nedgang i Reservesonden, der har fundet Sted, er af den Art, at den fortjener at blive nøiere efterset. Det bliver ham, der skal afgjøre dette, og det er altsaa en Dei til Overenskomst, som er foreslaaet ved dette Forslag. Jeg kan ikke forstaa, at der skulde være Noget til Hinder for Forslaget, naar det affattes paa denne Maade, idet der derved siges, at der skal være Uregelmæssigheder tilstede. Det er Noget, som er velbetjent for Enhver, som kjender en lille Smule til Sparekasser, at der kan være en Nedgang i Reservesonden, som kan være en ganske ligefrem Ting. Men idet alle Dokumenter og Papirer skulle indsendes til Inspektøren, vil han jo ogsaa kunne se, hvorledes Nedgangen er kommen tilstede, og har den da fundet Sted paa Grund af Uregelmæssigheder, paa Grund af Noget, som ikke burde være, kan han stride ind. Det er, synes det mig, et Skridt, som er imødekommende og maatte kunne forene de forskjellige Ansuelser om denne Sag. Jeg skal fluttelig tillade mig at anbefale Revisionsbestemmelsen, thi naar man maa sige, at det kan gaa til den Side om 5 Aar, men at det ogsaa kan gaa til den anden Side, er det et Bevis paa, at man erkjender, at vi have ikke truffet det absolut Rigtige idag. Vi ville ikke staa som useilbare, og derfor ønske vi at have en Revisionsbestemmelse, saa at ingen som helst Regjering, ingen som helst af de lovgivende Faktorer kan unddrage sig fra paany at tage Sagen frem til Underfølgelse.

Bust: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil gjøre overfor den ærede sidste Taler angaaende den saameget omdebatterede Sparekassensinspektør tilligemed et Udtynk, der stadig er kommen ind under Forhandlingen her, nemlig „Selvstyrelse“. Jeg har ikke været Medlem af Udvalget og har ikke stort Kjenndskab til Sparekassensinstitutionen her i Landet, men det forekommer mig, at den ærede sidste Talers Standpunkt ikke er fuldstændig holdbart overfor den ærede Ordfører, naar den ærede Ordfører udtalte, at det var ganske naturligt og rigtigt, at der virkelig blev holdt Kontrol, da disse Bestyrelser havde med andre Folks Penge at gjøre. For at bekræfte dette skal jeg nævne et Exempel fra den Egn, som jeg er fra, der viser, at det er fuld-